

Madiba se Gunsteling Volksverhale

Die Boodskap

'n Nama-ariasie op die tema van hoe die dood in die wêreld gekom het, hier oorvertel deur 'n digter, romanskrywer en kortverhaalskrywer George Weideman, wat dit by ouma Rachel Eises gehoor het. In die ontelbare weergawes van sy antieke verhaal word die boodskap soms deur die verkleurmannetjie en die akkedis gebring, terwyl die haas die boodskap soms alleen afjakker. In hierdie ariasie is Bosluis en Haas die boodskappers.

Dit is die verhaal van Volmaan, Bosluis en Haas, die boodskap wat Maan lank, lank gelede aan die mense gestuur het. Dit was geen gewone boodskap nie. Inderdaad, dit was 'n uiters belangrike boodskap.

Want, jy sien, Maan sterf nie regtig nie. Sy kom weer terug, soos ons elke keer by volmaan sien. En Maan wou hê dat die mense hierdie waarheid moet weet: “Net soos ek sterf en weer lewend word, so sal julle ook sterwe en weer lewe.”

Maan het besluit dat
Bosluis die een moet wees
om hierdie belangrike
boodskap na die mense te
neem. Sy het geweet dat
lui Bosluis net in die skadu
van 'n struik sou sit en wag
vir 'n bok of 'n bokwagter
om verby te kom.

Dan sou hy op een van hulle spring en na die kraal ry waar die brande was, en die boodskap sou die mense in 'n japtrap bereik. So, die boodskap was aan Bosluis gegee om deur te gee.

Maar ongelukkig was Bosluis nie net lui nie – hy het ook nie baie goed gesien nie. Toe Bosluis met die boodskap van Moon af vertrek, was dit nog nag. Hy het onder die naaste graspolle ingekruip en geslaap totdat die bokke begin wei het. Daar het hy sy geleentheid afgewag.

Toe die eerste skaduwee oor die graspol val,
het Bosluis uitgekruip, voor hom teen die
skeenbeen opgekruip en styf vasgehou.

Maar, ohhh ... Bosluis het 'n verskriklike fout
gemaak. Terwyl hy die boodskap oor en oor vir
homself herhaal het, om dit nie te vergeet nie, het
die aarde onder hom verdwyn en die Kokerbome en
die melkbosse het al hoe kleiner geword.

Eers toe beseef hy sy bok het vere in plaas van pels!
Die Sandpatryse het 'n voëls kreet gegee terwyl sy
gereed gemaak het om op 'n ver bos te land.

Sy het haar vere kragtig geskud, en
Bosluis het deur die lug gevlieg en op 'n
rietbos beland.

Dieselfde aand het Maan deur die melkbosse aan die ander kant geloer, met die hoop om die mense te sien dans van blydschap om die goeie nuus te hoor. Maar dit was baie stil en die vure het laag gebrand.

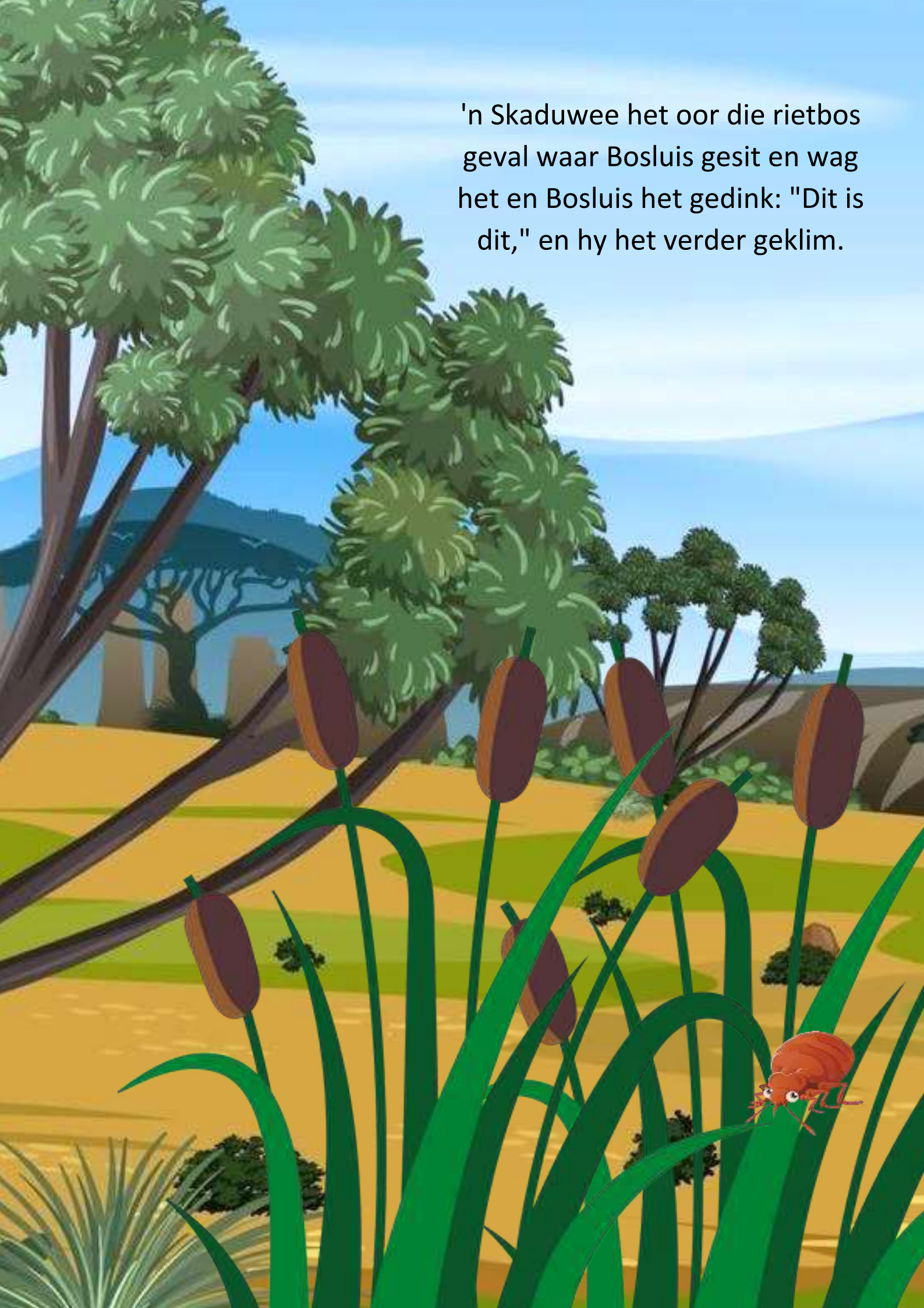
Uit die geween van die kinders kon sy hoor iemand is baie siek. Toe besef Maan dat Bosluis nog nie die goeie nuus aan die mense gelever het nie.

Daardie nag het 'n paar druppels reën geval, so op die tweede dag het die sand rondom Bosluis gegons van springbokke en gemsbokke wat van vreugde gebaljaar het.

'n Skaduwee het oor die rietbos
geval waar Bosluis gesit en wag
het en Bosluis het gedink: "Dit is
dit," en hy het verder geklim.

Ag nee, maar hierdie was nie 'n bok aan wie se skeenbeen hy was nie. Bosluis was vas! Toe Bosluis dit beseef, het die gemsbok reeds verby die kraal gegalop, langs die spoor van reëndruppels, in die rigting van die sonsondergang.

Toe die gemsbok laatmiddag
stihou om te wei, het Bosluis
besef dat daar nog 'n dag verby
gegaan het sonder dat die
boodskap afgelewer is. En nou lê
die kraal aan die anderkant van die
bult wat nog verder was.

'n Rukkie later, toe Maan deur die melkbosse loer, sien sy dat die vure nog kleiner was as die vorige aand en sy hoor die mense huil. Iemand was regtig baie, baie siek, en Maan het besef dat Bosluis steeds nie haar boodskap van vreugde aan die mense gelewer het nie.

Op die derde dag, terwyl Bosluis op 'n Veldsuring plant gesit het, het Haas aan die sappige blare kom peusel. En Bosluis het hom van sy probleem vertel.

Haas, wat vreeslik nuuskierig was, wou dadelik weet wat die boodskap was, en Bosluis het dit afgerammel: “Net soos ek, Maan, sterf maar weer lewendig word, so sal jy ook sterf en weer lewe.”

“Dit is ’n belangrike boodskap,” het Haas vir homself gedink. "As ek dit aan die mense kan lewer, sal ek in guns by Maan wees." Hy het dadelik aangebied om vir Bosluis kraal toe te neem.

Hulle het skaars die naaste melkbos bereik toe Haas sy karos, sy harige kombers, 'n goeie skud gee - en Bosluis vlieg deur die lug.

In 'n oogwink het Haas geroep:
"Uit my pad uit!" en Haas het
Bosluis na die kraal af gewip, om
self die boodskap aan die mense
oor te dra.

Terwyl Bosluis egter bysiend was, was Haas kortsigtig. Al waaraan hy gedink het, was die roem en rykdom wat hy sou ontvang vir die oordra van die belangrike boodskap.

Hy het nie aangehou om dit vir homself te herhaal, soos Bosluis het nie; hy het vinnig en gretig hardloop sodat sy ore en sy donserige wit stert net oor die klippies en die graspolle kyk.

Maar toe hy heeltemal uitasem by die kraal aan gekom het, kon Haas nie mooi die boodskap onthou soos wat Bosluis dit vir hom vertel het nie. Hy het dit aanhou herhaal, maar hoe meer hy dit herhaal het, hoe meer is die woorde deurmekaar en hoe meer verward het hy geraak.

Vol stof en bleek het hy op die grond in mekaar gesak
en die volgende boodskap aan die mense gelewer:
“Net soos ek sterf en dood bly, so sal julle sterwe en
vergaan.”

Al die mense van die kraal het begin huil en hulle was in sand en as bedek, en op daardie oomblik het die baie, baie, baie siek man sy laaste asem uit geblaas.

Daardie aand, toe Maan deur die melkbosse
geloer het, het sy nie 'n enkele lewende
kooltjie gesien nie. Die kraal was verlate. Die
mense was almal weg. Daar was geen teken
van lewe.

Toe sy mooi kyk, kon sy vir Bosluis nêrens sien nie, maar Haas was steeds by die vuurmaakplek en herhaal die deurmekaar boodskap.

Maan was woedend. Sy het 'n stomp uitgebrande hout gegryp en Haas daarmee deur die gesig geslaan. Haas het so geskrik dat hy sy karos in die as van die vuurmaakplek laat val het.

Toe ruk hy dit terug en slaan Maan daarmee
in sy gesig.

An illustration of a natural landscape. In the foreground, three grey rabbits are sitting on the ground. The rabbit on the left is looking towards the right. The middle rabbit is looking forward. The rabbit on the right is looking forward. Behind them are large green plants with broad leaves. In the background, there are rolling green hills under a bright yellow and orange sky, suggesting a sunset or sunrise. A large tree with a brown trunk and green foliage stands on the left side of the image.

Sedert daardie dag het Haas
'n gesplete verhemelte ...

... en die bleek as-stof is steeds sigbaar op Maan se gesig.

THINK

DIGITAL ACADEMY